

פרשת
אמור
הפטרה:
והכהנים הלויים



מתא חדא

גיליון 362

מוקדש לרפואת הגה"צ הרב אליעזר ברלנד בן עטיה שליט"א

”אָטְּהָ יִרְאֵת ה' הִיאַ תְּהִלָּל”

הדלקת נרות שבת:
(לאופק דימונה)

19:12

זמן שקיעה:

19:33

יציאת השבת:

20:11

ר"ת:

20:52



הילדים לומדים תורה, הבעל יכול לשבת ללמוד תורה, כשהאשה רוחצת כלים ומדליקה נרות, מבשלת ועורכת שולחן, אז היא בונה את המשכן, אם היא עושה את העבודה שלה, את השליחות שלה היא יכולה לקבל מזה נבואה.

אשה פטורה אמנם מלמוד גמרא אבל היא לא פטורה מלהיות דבוקה בה, מזה היא לא פטורה, היא יכולה להיות דבוקה בה' כשהיא מנקה את הבית, מבשלת, רוחצת כלים, כמו שמסופר על אשתו של רבי יצחק דרוהוביצ'ר אמא של רבי מיכל מזלוטשוב, שבאמצע שהיא היתה מטאטא את הבית, אמרה קדוש קדוש קדוש, אמר לה ר' יצחק בעלה 'למה את אומרת קדוש קדוש קדוש?' ענתה ואמרה לו 'אני שומעת את שירת המלאכים, המלאכים אומרים עכשיו קדושה'.

רבי משה לייב מסאסוב נהיה עיוור, שאלו אותו למה נהיית עיוור? אמר להם בגלל זוגתי נהייתי עיוור... כל דבר היא אומרת 'לכבוד שבת לכבוד שבת'. לשה את העיסה ומבשלת, ואומרת לכבוד שבת, ומכל 'לכבוד שבת' שהיא אומרת נברא מלאך, מכל דיבור לכבוד שבת נבראים מלאכים, עד שכל הבית נהיה אש לוחט, כל הבית נתמלא מלאכים עד שעיוורו את עיני מרוב האור.

אם האשה תעשה מה שצריך בדברים שלה, תעשה את התפקיד שלה בנאמנות, בשמחה, בדחילו ורחימו, לשם ה', אז מדברים פשוטים ביותר היא יכולה לקבל נבואה.

האימהות, הן מתמסרות לילדים, מאכילות אותם, משקות אותם, רוחצות אותם, עושות את זה במסירות נפש, זובחות את עצמן לה' יתברך, אז הן יכולות להיות נביאות. כמו דבורה הנביאה, כמו מרים הנביאה. מה זה בית? - בית זה משכן, משכן זה ראשי תיבות מיטה שולחן כסא נורה, האשה מנקה את הבית, מחנכת את הילדים, בבית יש ספרי תורה כי

האשה יש לה את היראה, האישה היא יראה יותר מהאיש, כי הנשים לא היו בחטא העגל, הנשים לא היו בחטא המרגלים, כי ברגע שהנשים קיבלו את עשרת הדברות, ברגע שקיבלו עליהם עול תורה ומצוות שום דבר בעולם לא יכול להיזיז אותם, שום דבר לא יכול להסיט אותם, שום טענה, שום שכנוע, כי האמונה של האישה היא הרבה יותר חזקה משל האיש.

זה הטבע של האישה, אם היא שמעה איזה דבר תורה, שום דבר בעולם לא יכול להיזיז אותה מזה. כשהגיעו אל הנשים, כל בעל שכנע את אשתו, מה? את לא מאמינה לאהרון הכהן, אין לך אמונת צדיקים? אהרן הכהן אמר לעשות עגל, והנשים ענו: מה פירוש הוא אמר לעשות עגל? מה זה, אהרן משנה את עשרת הדיברות? אומר הזוהר הקדוש "ויתפרקו על העם" - מה זה הלשון "ויתפרקו"? אלא מסביר הזוהר שהנשים לא הורידו את הנזמים בשום אופן! הם תפסו את האוזניים והידקו את הידיים לאוזניים, אז כתוב "ויתפרקו" כמו "מפרק הרים שובר סלעים", הם פשוט לקחו את זה בכח, "חבילו ותבירו אוזניהו" כלשון הזוהר, כי כשהבעלים קיבלו איזה שיעגון ח"ו, ורצו לעשות עגל אז ה' ירחם, אבל הנשים נשארו בתמימותם, בכשרותם, בצניעותם ובאמונתם הזכה ושום דבר לא היזיז אותם, שום דבר בעולם!

אומר הזוהר הקדוש, שיש בשמים היכלות, היכלות שזוכים להם הנשים הצדקניות, יש היכל שנקרא בתיה בת פרעה, אלפי נשים מחדשות שם חידושי תורה כל יום, יש שם אלפי נשים שעזבו את הבתים שלהם, עזבו את העושר, עזבו את הקריירה, בתיה היתה בת מלך ועזבה את הכל בשביל להיות יהודיה פשוטה. אז כל אישה שהיתה יכולה להיות מנהלת גדולה ועזבה את הכל בשביל להיות בבית, ולגדל ילדים לתלמוד תורה ושולחת את בעלה ללמוד תורה, ואומרת תהילים והולכת לכותל, אז היא עולה למדרגות כאלה ששום אישה אחרת לא יכולה לעלות, ואז זוכה למדרגות של בתיה בת פרעה שעלתה עם הגוף לגן עדן. הנשים זה בחינת מזבח, כי באמת הן זובחות את עצמן לה' יתברך, הן זובחות את עצמן לה' יתברך, הן זובחות את עצמן, הן מקבלות את הילדים, מטפלות בעשרה ילדים. הכל עושות

דְּבוּרֵי אֲמוּנָה

רבי נתן 'שתק' בו בזמן שכל כך בוזו אותו, כל כך רדפו אותו, רצו להרגו, אולם רבי נתן חזר ואמר כל השנים: "אינני חפץ להיות 'רודף', הנני חפץ להיות 'נרדף'!"

היו זמנים שר' נתן יכול היה להיות 'רודף', המחקרים אמרו לר' נתן: אם הנך חפץ, יש ביכולתנו לדאג לך שכל הרודפים לא ישאר מהם מאומה! שבתוך 'עשרים וארבע שעות' לא ישאר אחד מהם בכל רחבי רוסיה!

אמר להם רבי נתן: "לא, אינני חפץ להיות 'רודף'!", הוא אמר להם בזה הלשון: "אינני מפרגן להם להיות נרדפים, הנני חפץ להיות נרדף, לא שהם יהיו הנרדפים!"

יוצא מכך שזהו אחד מהיסודות בענינו של הרבי - שעלי להיות 'נרדף', ולא להיות 'רודף', הנרדף חיב לשתק, הנרדף חיב לשתק!

(מתוך שיחות רבי לוי יצחק בנדער זצ"ל)

העלון מוקדש לרפואת והצלחת
מסודי מרגלית בת אסתר
החלמה מהירה בע"ה

העלון מוקדש לעילוי נשמת האישה הכשרה
מרת רחל בת אליס עיישה ז"ל
נלב"ע א' אייר ב' דר"ח, תשפ"ד
ת.נ.צ.ב.ה

העלון מוקדש לעילוי נשמת
אשר בן תמר ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה



הלכה

ע"פ פסקיו של מרן הרב עובדיה יוסף זצ"ל.

שו"ת יביע אומר, ח"ג, סימן כו'

האם מותר לברך שהחיינו על בגד חדש או על פרי חדש בימי ספירת העומר?
תשובה: כתב הרב יוסף בן משה בספרי לקט יושר, בשם רבו מהרא"י שמוטר לקנות בגד חדש בל"ג לעומר וללובו ברגל. אבל מהרא"י לעצמו לא היה מתקן בגדים לרגל עד אחר ר"ח סיון. ובל"ג בעומר בעצמו מותר ללובו כל דבר חדש, אבל בעומר לא היה מתיר ללובו מפני מצנפת חדשה של פשתן ואפילו אין לו מצנפת, אבל מנעלים היה מתיר ללובו בעומר אם אין לו. ע"כ.
 ומהר"י יוזפא בספר יוסף אומץ כתב, שאיסור גילוח ולבישת מלבושים חדשים אין נוהגים אלא החל מר"ח אייר ואילך. ע"כ.
 וכ"כ מהר"ח פלאג'י בספרו מועד לכל חי שמנהג טוב שלא לחנך מלבוש חדש בין פסח לל"ג בעומר, מפני ברכת שהחיינו. ע"כ.
 בספר מאמר מרדכי (סימן תצ"ב סק"ב) כתב, שלא מצא בשום ספר ראשון או אחרון לאסור לברך שהחיינו מפסח ועד לל"ג בעומר. והיה נראה ללמוד קל וחומר מימי בין המצרים לאסור לברך שהחיינו בימי ספירת העומר, שהרי בימי בין המצרים אין איסור תספורת בכל ימי בין המצרים, ואפילו הכי כתב בשו"ע (סימן תקנא, סי"ז) שטוב ליהזר שלא לומר שהחיינו בין המצרים על פרי או מלבוש, א"כ נאמר שכ"ש מפסח ועד לל"ג לעומר שאסורים בתספורת, יהיו אסורים גם בברכת שהחיינו על פרי או בגד חדש.

ועכ"ז דעתי נוטה שאין לחוש לזה הואיל ולא הוזכר בשום ספר. ועוד ש"ל לאידך גיסא, שדוקא בימי בין המצרים שהם על חורבן ביהמ"ק שחמור יותר ולכן החמירו בהם בכמה דברים, וכמו בברכת שהחיינו, אך בימי בין המצרים מותר לברך שהחיינו על בגד או פרי חדש וסיים המאמר מרדכי, וכן אני נוהג לברך שהחיינו גם קודם לל"ג לעומר, על פירות חדשים. ע"כ.
 ואע"פ שספר לקט יושר לא היה לפני המאמר מרדכי, מ"מ יש מקום לומר שלבישת בגדים חדשים שאני, שיש בהם שמחה יתרה, אבל לברך שהחיינו על פרי חדש מותר.

וכיוצא בזה, כתב הא"ר (סימן תקנא, ס"ק יז') שאף בשבת שבין המצרים, שמוטר לברך שהחיינו על פרי חדש, אך על בגד חדש, שיש בו שמחה יתרה, אסור. ע"כ.
 וכ"פ המשנה ברורה (שם, ס"ק מה') ולכן גם בימי ספירת העומר אין להחמיר מלברך על פרי חדש שהחיינו, גם למחמירים שלא לברך שהחיינו על בגד חדש. אמנם, היפה ללב כתב שאין ראוי לברך שהחיינו על בגדים חדשים בימי הספירה, אך בשו"ת פני מבין השיב על דבריו וכתב שדווקא בימי בין המצרים כתב בשו"ע (סימן תקנא) שאסור ללובו בגד חדש בימי בין המצרים, משום ברכת שהחיינו, משום שהם ימי פורענות, אבל בימי הספירה לא שייך לומר כן, שהרי כתב הרמב"ן על התורה, פרשת אמור, שימי הספירה הם כחוח"מ. ע"כ. ומכאן יש ללמוד תשובה על הקל וחומר של המאמר, שבימי הספירה אסורים בספורת משום שהם ימי חוח"מ ואה"נ מותר לברך שהחיינו.

מסקנה:

מותר לברך שהחיינו על פרי חדש בימי הספירה ומעיקר הדין, מותר גם ללובו בגד חדש בימי הספירה ולברך עליו שהחיינו, והמחמיר בבגד חדש, תבוא עליו הברכה.

הרב יגאל קנדלר הי"ו.

ראש בית המדרש 'לויית חן' ללימוד הלכה

מוהרנ"ת על הפרשה



(כב) ובקצרכם וכו'.. לא תכלה פאת שדה..

ועל-כן הזהירה תורה ובקצרכם וכו' לא תכלה פאת שדה בקצרך ולקט קצירך לא תלקט לעני ולגר תעזב אותם וכו'. שצריך להניח פאה ולקט לעניים, שזהו בחינת צדקה שהוא תקון ה' הנזכר לעיל, בחינת ה' דל"ת הוות וכו' כנזכר לעיל. כי על-ידי שמיניחים מפרנסתו וקצירו פאה ולקט לעניים, על-ידי זה מוסיף כח להשכינה שהיא עניה בגלותא ולהצדיק בחינת משיח שנקרא עני, שיש להם כח לילה בשדה העליונה ולקט לקוטים וברורים מכל התעוררות והתעוררות שמתעורר כל אחד בכל פעם לה' יתברך ולבנות מהם בנין הקדשה וכו' כנזכר לעיל. וכן מרמז על כל אחד ששעוסק בעסקי העולם הזה כמא ומתן ואכילה ושתייה וכיוצא, שכל זה הוא בחינת קצירה שהוא תכלית היריעה ועקרה בשביל האכילה. ועל-כן האכילה ושתייה בחינת קצירה שהיא התכלית וכו'. אבל באמת צריך האדם שיכונן לעקר התכלית הנצחית שיוצא בה העולם על-ידי מעשיו הטובים לקבל שכרו בשדה העליונה, בבחינת בא יבא ברנה נושא אלמתי, (ועין מה שמבאר בהתורה ויאמר בעז אל רות על פסוק עיניך בשדה אשר יקצרו וכו'). ועל-כן באמת אשריהם הצדיקים שאינם מקבלים כלום מזה העולם, וכל עבודתם ויגיעתם הכל בשביל התכלית הנצחית. אבל לא כל אדם זוכה לזה. ועל-כן מזהיר את כלל ישראל שעל כל פנים לא יגמרו הקציר בשביל תאוות גופם לגמרי חס ושלום, רק יניחו פאה ולקט לעני ולגר, שהוא בפשיטתו לתן צדקה מכל מה שחננו ה'. וגם מרמז להניח פאה ולקט לעני שהוא נפשו שנקראת עניה בגלותא מחמת שהיא בגלות אצל, וצריך לרחם על נפשו העניה להניח ממאכלו ותאוותיו, על כל פנים פאה ולקט, שלא ימלא תאוותיו לגמרי רק יניח מתאוותיו בשביל נפשו העניה, שזה בחינת פאה ולקט לעני וכו'. ועל-ידי זה הצדיק שהוא בחינת עני מקבץ ומלקט כל אלו הנקודות טובות של כל אחד ואחד ובונה מהם בנינים הנזכרים לעיל. ועל-ידי אלו הלקוטים ממשיך תורה שהיא בחינת שבועות כנזכר לעיל. ועל-כן נסקר פסוק זה לפרשת העמר ושבועות וכנזכר לעיל:

וזה בחינת הספרים הקדושים שנקראים בשם לקוטים. וכן קרא אדוננו מורנו ורבנו זכרוננו לברכה כל ספריו בשם לקוטים. כי כל התורה הקדושה שמגלים הצדיקי אמת, הם על-ידי בחינת לקוטים הנזכרים לעיל. ועל-כן קורין רות בשבועות, כי היא ראש לגרים שהם בחינת בעלי תשובה, שכל תקונם על-ידי בחינת לקוטים הנזכרים לעיל שעל-ידי זה נעשה בחינת שבועות שהוא מתן תורה וכנזכר לעיל:

(הלכות תפילת המנחה, אות ז', ס"סד)



תפלות של מורנו הרב לזכות לדברים קדושים

אנא, זכנו שכל היגיינו ודבורנו יהיו תמיד בוערים אליך, ויצאו מעמק הלב בקדש ובטהרה "חם לבי בקרבי, בהגיגי תבער אש". אנא, מרא דעלמא כללא, "הו אבית תהלה מגושי עפר, מקרוצי חמר", מי יתן ויעלה שיש שפתותינו שעשועים לפניך ויעשה נחת רוח לפני כסא כבודך ברב תפלות ותחנות, בנעם שירות ותשבחות, כי בוחר אתה בשירי זמרה, מלך מהלל בתשבחות. לפיכך זכנו לעשות רצונך, ולהתפלל אליך תמיד, ונתן כפי דבורים בוערים קאש לוקטת. זכנו שכל דבורנו יהיו נגחלי אש באימה ובראיה גדולה מפניך, ובגנינותך נגנו תמיד בקול נעימה ערבה בשיר וברננים. והיו דברינו דברי חן באמת, ויעלו ח"ו בעיניך, ויחרטו בלבי, בנח"ת יהיו נשמעים. וכל הבקשות ותחנות יעלו לרצון לפניך עד אשר "אור חדש על ציון תאיר", מאור המנוחה הקדושה, ותזרין עלינו בטהרה את אור הגאולה.

דברי בריחה



לאיש אחד היתה רק יד אחת. יום אחד הוא מחליט שנמאס לו מהחיים. הוא עולה למגדל עזריאלי ומתכונן לקפוץ. פתאום הוא רואה למטה איש אחר שחסרות לו שתי ידיים ורוקד. הוא יורד ושואל אותו: "איך זה שאתה בלי שתי ידיים ורוקד ואני בלי יד אחת רוצה להתאבד?" עונה לו חסר הידיים: "איזה רוקד? כבר שעה אני מנסה לגרד בגב."

<p>העלון מוקדש לרפואת רבי עמוס כנוס חיים בן פורטונה שליט"א לרפואת רחל בת אליזבת ולרפואת חדווה בת מזל בתוך שאר עמו בית ישראל</p>	<p>ניתן להקדיש את העלון לרפואה, זיווג הגון, לעילוי נשמת, לפרטים: 054-2187218</p>	<p>ניתן להקדיש את העלון לרפואה, זיווג הגון, לעילוי נשמת, לפרטים: 054-2187218</p>	<p>ניתן להקדיש את העלון לרפואה, זיווג הגון, לעילוי נשמת, לפרטים: 054-2187218</p>
---	--	--	--

"גם מאלו הפסיעות של היגיעות נברא מלאך מפל פסיעה"



הזהר הקדוש למוד תורה לשמה

כבד את אביך ואת אמך. כבדהו בכסות נקיה, דהינו כנפי מצוה, כבד את ה' מהונך, זו תורה ומצוות. זהו שכתוב אךך ימים בימינה בשמאלה וגו'. שאין אדם עני אלא מן התורה ומן המצוות. נודע, אחר שבארוה בעלי המשנה, אין עני אלא מן התורה ומן המצוות, שעשרו של אדם תורה ומצוות.

ומשום כך כבד את אביך מהונך ואל תשתדל בתורה כדי להתגדל בה, כמו שבארוה החברים, ואל תעשם עטרה להתגדל בהם, ולא תאמר אקרא בעבור שיקראוני רבי, אלא (תהלים) גדלו לה' אתי. כבד את ה' מהונך, כבן שחיב בכבוד אביו ואמו.

(הזהר, ק, שמות, יתרו, יצג, ע"א)



עלים לתרופה - קכט'

ברוך השם, יום ב' שלח תר"ג ברסלב.

לאהובי בני חביבי שיחיה שלום וחסים וכל טוב לו ולביתו וליוצאי חלציו שיחיו. מכתבו קבלתי בשבוע העברה, וקריתיו היטב. והגדלתי השמחה על הצער והעצבון שבמכתבו, בראותי בעצם כאבו וצערקתו המרה זה כמה בתוך מעוף מצוקתו הוא מחיה את עצמו ומשיב נפשו בשבעה משיבי טעם שקבל מרחוק מהדברים הקדושים אמרות ה' אמרות טהורות מזקק שבטעמים הנובעים מהנחל נובע מקור חכמה. וכך היא המדה, זאת נחמתי בעניי, וזאת נחמתי ונחמות כל ישראל. כי גם בכל דור ודור שקדמו, נעשה מה שנעשה עם כל האדם בפרטיות בכל יום יום מימי חיו. ועל זה צעק שלמה המלך עליו השלום בקהלת "רע עלי המעשה הנעשה תחת השמש". וכן הרבה שצעק מאד על המעשה שנעשה תחת השמש. ובפרט על הרעיון רוח וכו', שהם המחשבות והרעיונים הרעים והעקמים המסבבים בכל פעם שהם בחינת "לבי סחרחר" וכו'.

דברי אביך, נתן מברסלב

שיח מרומ



לנצח את הבעל - דבר

תורה ט"ו: "וכשמגיע לבחינת דעת, זוכה להשגת התורה, כמו שכתוב (משלי, ח'): "אני חכמה שכנתי ערמה", ששוכנת התורה אצל בר דעת, כמו שכתוב (דניאל, ב'): 'קדשא בריך הוא יהב חכמתא לחכימין'.

רבינו רוצה שיהיה לאדם דעת. אומר רבינו (תורה א'): "השכל הוא אור גדול ומאיר לו בכל דרכיו, כמו שכתוב: "חכמת אדם תאיר פניו". וזה בחינת יעקב... יעקב הוא התורה שבעל פה. וכשאדם מגיע לבחינת דעת, זוכה להשגת התורה.

דבר ראשון רבנו רוצה שכל אדם יהיה לו דעת, יהיה לו שכל, ואז השכל יאיר לו כמו שמש. הוא יראה מה עליו לעשות, לא יהיה לו שום שאלות. "אני חכמה שכנתי ערמה".

הדבר הכי קשה זה ללמוד תורה. זה יותר קשה מכל העבודות שבעולם. יותר מהתבודדות, יותר מלקום חצות. רבינו אומר: "הרגל הלימוד עולה על קיום כל המצוות", כי הלימוד תורה זה הדבר הכי קשה לבן אדם. יותר קל לו להתבודד, יותר קל לו לקום חצות, אבל ללמוד תורה הוא לא מסוגל בשום אופן.

אבל בלי דעת, בלי תורה - אין יראה (כמש"כ בתורה ט"ו), ששורש היראה הוא דעת) אין כלום, אין לאדם שפלות. הרבי אומר ששפלות זה רק כשאדם הוא מלא תורה, אז יכול להיות בשפלות. הרבי אומר בתורה קל"ה, שצריכים מ"ט שערי חכמה כדי להיות ענו. וזה פירוש: קודשא בריך הוא יהיב חכמתא לחכימין. "אני חכמה שכנתי ערמה".

אדם צריך עורמה כדי ל'סדר' את הבעל דבר, כי הבעל-דבר מושך אותו לאן שמושך אותו, הגוף של האדם מושך אותו לעבירות. גם כשאדם חושב שהוא עשה תשובה, הוא מגלה שלא עשה תשובה, והגוף עדיין מושך אותו לראיות אסורות, למחשבות אסורות.

מחטא עץ הדעת, הגוף יותר חזק מהנשמה והוא סוחב את הנשמה לאן שהוא סוחב. "ואלמלא הקב"ה עוזרו אינו יכול לו". הגוף יותר חזק מהיצר רע, מהיצר טוב, אבל אם אדם צועק 'ה' תעזור לי, ה' תעזור לי, אז ה' מיד עוזר לו. עם ה', היצר רע לא יכול להילחם. אבל אם אדם לא צועק 'ה' תעזור לי' אז חס ושלום הגוף ימשוך אותו לאן שימשוך אותו.

כי מחטא עץ הדעת כבר אין כמעט בחירה. הגוף סוחב את הבן אדם לאן שסוחב, וצריכים המון עורמה ומחשבות. "בתחבולות תעשה לך מלחמה".

צריכים המון עורמה, המון עורמה איך לסדר את הבעל דבר כדי לשמור את העיניים, את המחשבה.

(מורנו הרב שליט"א)

אמר: "הראש השנה שלי עולה על הכל"



החל מהשבוע
תפילת מעריב בבית מדרשנו
בשעה 20:00

משה רפאלי
מוסיקה לכל אירוע
בקדושה, טהרה וזבניעות
בהפרדה מלאה
054-5504763
לא בשבת קודש

הבית המאזן ביותר
9148
הבית של ברסלב
02.800.8.800
079.471.5602
018.456.40007
4433.03900.474

המבורגר בטעם אחר
מרכז מסחרי דימונה
להזמנות:
08-3801123
BonBon's

דְּבָרֵי רֹאשׁ הַקֶּהֳלָה - הרב נחמן סטולין הי"ו



(ליקו"ה, פקדון, ה"ד)

"ספירת-העומר מלמדת אותנו לזכור את האור ההתחלתי שהאיר לנו השי"ת בכדי לקרבנו אליו!"

'כולל הוראה' לאברכים ובעלי תשובה

בין השעות

09:30-17:30

ברוכים הבאים.

זמני שיעורים ותפילות

תפילות מעריב

כל יום בבית מדרשו בשעה 20:00

כל יום שני בשעה 19:00 שיעור גמרא מסכת 'ברכות'

כל יום חמישי בשעה 20:30 שיעור גמרא מסכת 'ברכות'

אחת לשבועיים: יום רביעי

שיעור מפי רב הקהילה הרב נחמן סטולין הי"ו בשעה 20:30

זמני השבת

יום שישי

ערב שבת קודש שיעור גמרא מסכת 'ברכות' בשעה 17:40

מנחה עש"ק: 18:40 ותפילת ערבית של שבת קודש

שבת קודש:

שחרית ('הודו')

07:30 ולאחר מכן

'קידושא רבא' ושיעור

ב"סיפורי מעשיות"

ע"י אורי בן ישי הי"ו

עד השעה 10:45

גמרא מסכת יומא

17:15

ע"י יוסף גבאי הי"ו

מנחה: 18:15

ולאחר מכן סעודה

שלישית עם שיעור

ערבית מוצ"ש:

20:11

ניתן לקבל את העלון במייל.

לפרטים ותרומות:

שחר: 054-2187218

קטנות זוכה להרגיש קרבת השם מאוד גדולה כדוגמת אדם שעבד כל ימיו את השם יתברך בפרישות וקדושה, אבל הבעל-תשובה מקבל מאוצר-הגנוז מאוצר-מתנת-חינם... אבל אחר כך כביכול עוזבים אותו ומניחים ללכת לבד, כמו אותו תינוק שלומד ללכת שתחילה מוליכו אביו בידיים ואחר כך עוזב אותו לאט לאט ונותן לו ללכת לבד.

כך גם היה בליל-הסדר כל עם ישראל בכלל וכל יהודי בפרט זכה להרגיש קרבת אלוקים מאוד גדולה ירדו עלינו כל מיני סוגי המוחין וכל מיני סוגי ההשפעות בבת אחת ושלא כסדר עד שכל אחד מאתנו זכה להתעלות יתירה הרבה מעבר למצבנו הרגיל,

אבל מיד אחר-כך לאחר הקרבת קורבן-העומר המוחין האלו נלקחו מאתנו ונשאר לנו רק אור-הרשימו מהם, שדווקא מהאורות-הרשימו האלו עתיד הקדוש-ברוך-הוא להוריד לנו את כל ההשפעות הטובות למשך כל השנה כולה עד ליל-הסדר שבשנה הבאה, אבל עיקר האור נלקח מאתנו ואנחנו מתחילים ללכת כסדר מדרגה לדרגה, שבכל דרגה ישנם מלאכים-השומרים הגורמים לנו קושיות ובלבולים.

ולכן כל אחד עובר מה שעובר עד שזוכה להתגבר ולהתחזק ולהמשיך הלאה ולא לסגת לאחור ועל כן זה הזמן להזכיר לנו בכל פעם את אור הרשימו מליל הסדר מאותם המוחין הנפלאים שקיבלנו וגם עתידים לקבל בחג השבועות ובכל השנה כולה עד ליל הסדר הבא... ועל ידי זה להתחזק להישאר על עומדינו ולא ליפול ולא להיחלש ולא להניח את מעט עבודת השם כשכבר זכינו לה מכל מה שעובר עלינו.

וכך גם הדרך בבעלי התשובה החפצים קרבת אלוקים עצתם שיזכירו לעצמם את האור ההתחלתי שהאיר להם בתחילת דרכם ואת המסירות נפש שעשו... שעזבו את הכל למען כבוד שמים כגון: חברי-ילדותם, מקומם, וכו'... והתקרבו להשם יתברך

ולכן בחג השבועות קוראים מגילת-רות רות מסמלת את הבעלי תשובה שהיא הלכה כל הזמן עם האור ההתחלתי ולא נבהלתה מכל הקשיים והייסורים והמרירות שנכונה לה בדרכה ולבסוף זכתה שיצא ממנה נשמת דוד המלך שהוא מלך המשיח שיתגלה במהרה בימינו אמן.

כשאנחנו מתגעגעים לאור בקצה המנהרה דהיינו לצאת מאפלה לאורה מחושך לאור גדול הרי בדרך כלל אנחנו סופרים את הימים בציפייה לגאולה. כי כל יום שעובר אנחנו מתקרבים יותר אל הגאולה הפרטית והאור הנכסף...

למשל: כשנגזר עליו לשבת במאסר או בשבי כך וכך ימים קצובים הוא יספור לעצמו ספירה לאחור לדעת כמה ימים נשאר לו עוד להצטער, וכך הוא יספור הנה עוד יום עבר ועוד שבוע ועוד חודש עד שיגיע סוף-סוף ליום האחרון והמצופה ויוכל להשתחרר מחבלי העינוי והשבי. אבל בוודאי שלא ירצה להיזכר בימים שעברו עליו בעינוי וסבל ולספור מהיום שנכנס למאסר ולומר עברו שני ימים ממאסרי... וכן להבדיל כשחנת וכלה מצפים ליום החתונה הם מתחילים ספירה לאחור דהיינו נשארו חודשיים עד החתונה נשארו 58 יום נשארו 55 יום נשארו 40 יום עד החתונה עד שמגיע היום המאושר...

אבל בספירת העומר הספירה היא הפוכה! כי מיד למחרת ליל-הסדר הקריבו את קורבן העומר ובהמשך בכל יום שעובר חוזרים וסופרים לאותו היום הראשון שהקרבנו את קורבן שעשוי משעורים שהוא מאכל-בהמה???

ומדוע באמת לא סופרים אל היום הקדוש שהוא יום שבו ירד הקדוש-ברוך-הוא בכבודו ובעצמו על הר-סיני, בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו והשמיע לנו את עשרת הדיברות וקיבלנו את התורה הקדושה ונעשינו לעם והיה דומה יום זה ליום החופה בין החתן והכלה, ולוחות-הברית נחשבו לשטר-הכתובה בינינו לבין הקדוש-ברוך-הוא ואם כן נחזור ונשאל מדוע לא סופרים ליום הכי חשוב לעם ישראל לחג מתן תורה ותהיה הספירה כך: נשארו 50 יום לחג מתן-תורה נשארו 49 יום נשארו 48-45-40-30 וכדומה???

עונה מוהרנ"ת הקדוש בליקוטי-הלכות:

אין חוזק אלא כתחילת החסידות דהיינו: כשאדם בתחילת דרכו להתקרב אל הקדושה הקדוש-ברוך-הוא מגלה אליו אור משרש נשמתו שבתורה עד שבפעולות



פְּנִינֵי חֲסִידוֹת

(3) וְיִזְכֶּר מֵאֵד לְהִתְפַּלֵּל בְּשִׂמְחָה, וְלִהְרַגִּיל עֲצֻמוֹ שְׂתִהְיֶה: הַתְּפִלָּה בְּגִנּוּן שֶׁל שִׂמְחָה. (שיחות הר"ן, סימן ע"ה)

(4) דַּע שֶׁעֵקֶר הַתְּחַבְּרוֹת וְדַבְּקוֹת לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ, הוּא עַל יְדֵי הַתְּפִלָּה. כִּי הַתְּפִלָּה הוּא שֶׁעַר שְׂדֵרְךָ שֶׁם נִכְנָסִים לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ. (לקוטי מוהר"ן חלק שני סימן פ"ד)

(5) אָמַר פְּעַם הַבַּעַשׂ"ט: אֵין אָדָם אָדָם מֵת מְרַעֵב אֶלָּא מֵת מִחֶמֶת גָּאוֹה עַל שְׂמֵתָגָּא לְבַקֵּשׁ חֲתִיכַת לְחֵם לְשִׁבְרָ רַעֲבוֹנוֹ. (שיש"ק, ח' - שג')

(1) אָדָם צָרִיךְ כָּל רֵגַע לְהִתְחַדֵּשׁ! אֵת הַכּוֹלֵל פְּתַחנּוּ רַק כְּדֵי שְׂאֲנָשִׁים יִתְחַדְּשׁוּ, יִשְׁבוּ וְיִלְמְדוּ, יִלְמְדוּ בְּמֶרֶץ, וְחֲצוֹת וְהַתְּפִלוֹת הַכֹּל זֶה בְּשִׁבִּיל לְמוֹד הַתּוֹרָה, כְּדֵי שְׂאָדָם יוֹכֵל לְלַמֵּד תּוֹרָה בְּמֶרֶץ וּבְחֶשֶׁק.

(מורנו הרב שליט"א)

(2) כִּי הַתְּקַן שֶׁל כָּל דְּבָר אֵי אֶפְשֵׁר שִׁיְהִי נַעֲשֶׂה בְּפַעַם אֶחָד, וּבְפֶרֶט מִי שֶׁקֶלֶקֶל כְּמוֹ שֶׁקֶלֶקֶל, בּוֹדָאֵי צָרִיךְ לְהַתְּמַהֵמָה הַרְבֵּה בְּתַקְוָנוּ, בְּבַחֲיִנַת הַבָּא לְטָהָר מְסִיעִים לוֹ, אוֹמְרִים לוֹ הַמֵּתָן.

(הלכות ערלה הלכה ד' אות י"ז)

עריכה: נחל עיצובים 052-5221419

העלון מוקדש לרפואת והצלחת מיכאל ונרד גנן הי"ו וב"ב עדן דוד וב"ב הי"ו. טוהר בת ורד, זיווג הגון אמן.

העלון מוקדש לרפואת והצלחת אמיר ובתאל למש' אפרגן וב"ב

ניתן להקדיש את העלון לרפואה, זיווג הגון, לעילוי נשמת וכו' לפרטים: 054-2187218

עיצוב גרפי לכל מטרה. המנות לאירועים, כרטיסי ביקור, עיצוב תמונות, חוברות, פליירים, פרסום עסקי, שליח חוצות ועוד... לפרטים: 052-5221419

